

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDEN

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 18 juni 2014

om riktlinjer för fastställandet av kontracykliska buffertvärden

(ESRB/2014/1)

(2014/C 293/01)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 135,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ⁽²⁾, särskilt artikel 3.2 b, d och f samt artiklarna 16–18,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ⁽³⁾, särskilt artikel 15.3 e och artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

- (1) Under den globala finanskrisen har en av de mest destabiliserande faktorerna varit att de finansiella chockerna mot realekonomin har förstärkts procykliskt genom banksystemet och finansmarknaderna. Om det uppstår en konjunkturedgång efter en period av alltför stor kredittillväxt kan detta leda till stora förluster inom banksektorn och generera en ond cirkel. De åtgärder som kreditinstituten vidtar för att stärka sina balansräkningar kan i det läget begränsa kredittillgången för realekonomin, vilket förvärrar konjunkturedgången och försvagar deras balansräkningar ytterligare. Denna procykliska förstärkning av chocker visar hur viktigt det är att bygga upp ytterligare kapital inom banksektorn under perioder då riskerna i hela systemet ökar. En sådan ytterligare kapitalbuffert hjälper banksektorn att absorbera oväntade förluster och samtidigt fortsätta med kreditgivningen till realekonomin.
- (2) Åtgärder har vidtagits för att göra bankerna mer motståndskraftiga mot den procykliska dynamiken. I december 2010 offentliggjorde Baselskommittén för banktillsyn (BCBS) ett antal åtgärder i syfte att stärka regelverket för banksektorn. Den kontracykliska kapitalbufferten är en av dessa åtgärder där BCBS har gett vägledning till de nationella myndigheterna. BCBS-riktlinjerna har genomförts i Europeiska unionen genom direktiv 2013/36/EU.

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (3) Systemet med den kontryckiska kapitalbufferten enligt direktiv 2013/36/EU följer principen om "en styrd skönsmässig bedömning". Denna princip innebär att de myndigheter som ansvarar för att fastställa buffertvärdet ska grunda sitt beslut på en regelbaserad strategi kombinerat med sin skönsmässiga bedömning när de beslutar om lämpligt buffertvärde. I enlighet med detta ska de varje kvartal offentliggöra ett buffertriktvärde som referensvärde, men uppmanas att fastställa ett buffertvärde som grundas på deras egen bedömning.
- (4) De nationella utsedda myndigheterna och Europeiska centralbanken (ECB) (för medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen) tilldelas ansvaret att fastställa kontryckiska buffertvärden. Enligt direktiv 2013/36/EU ska varje medlemsstat utse en offentlig myndighet eller ett offentligt organ som ska ansvara för att fastställa det kontryckiska buffertvärdet för respektive medlemsstat. Utöver detta tilldelas ECB särskilda tillsynsuppgifter genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾. ECB får framför allt, om det bedöms vara nödvändigt, ställa högre krav än de nationella utsedda myndigheterna för de kontryckiska kapitalbufferterna. För detta begränsade syfte anses ECB efter omständigheterna vara den utsedda myndigheten och har alla de befogenheter och skyldigheter som utsedda myndigheter har enligt tillämplig unionsrätt. Det normala skulle emellertid vara att de nationella utsedda myndigheterna ansvarar för att offentliggöra kontryckiska buffertvärden.
- (5) I direktiv 2013/36/EU fastställs att Europeiska systemrisknämnden (ESRB) får anta rekommendationer för att ge riktlinjer för hur utsedda myndigheter ska fastställa kontryckiska buffertvärden. ESRB får framför allt ha en rådgivande funktion i fråga om principer som ska vägleda utsedda myndigheter när dessa ska bedöma vilket buffertvärde som är lämpligt samt ge riktlinjer för mätning och beräkning av kreditgap, dvs. hur mycket kreditgivningen i förhållande till BNP avviker, samt beräkning av buffertriktvärden. Utöver detta får ESRB ge vägledning om variabler som signalerar uppkomst av systemrisk relaterad till perioder av alltför stor kredittillväxt i det finansiella systemet samt om variabler som visar att bufferten bör upprätthållas, minskas eller avvecklas.
- (6) Den kontryckiska kapitalbufferten ska bidra till att motverka procykliskitet i det finansiella systemet. När den cykliska systemrisken bedöms öka bör kapital ackumuleras för att skapa buffertar som ökar banksektorns motståndskraft under stressperioder då förluster materialiseras. Detta kommer att bidra till att upprätthålla kredittillgången och dämpa nedgången i den finansiella cykeln. Den kontryckiska kapitalbufferten kan också bidra till att dämpa en alltför stor kredittillväxt under uppgången i den finansiella cykeln.
- (7) Buffertriktvärdet ska inte leda till att buffertvärdet fastställs automatiskt eller vara bindande för den utsedda myndigheten. De analyser som BCBS har gjort visar att kreditgapet visserligen utgör en värdefull utgångspunkt för beslut om kontryckiska buffertvärden, med att denna indikator kan fungera olika bra för olika länder och sett över tid. Med tanke på de finansiella systemens heterogenitet och dynamiska karaktär, de nationella ekonomiernas särdrag och de stora skillnaderna i datatillgång inom Europeiska unionen bör de utsedda myndigheterna beakta information av mycket olika slag när de bedömer graden av systemrisk och fastställer buffertvärdet i enlighet med detta. Denna information bör omfatta ytterligare indikatorer som signalerar uppbyggnad av systemrisk relaterad till perioder av alltför stor kredittillväxt samt approximativa värden för graden av finansförmedling i ekonomin, såsom kreditgivningen i förhållande till BNP, samt kvalitativ information. Den kvantitativa och kvalitativa information som används för denna bedömning, däribland buffertriktvärde och ytterligare indikatorer, utgör underlag för att förklara och motivera beslut om buffertvärden.
- (8) Enligt de analyser som BCBS har gjort kan kreditgapet och andra indikatorer ibland ge missvisande information. Detta är något de utsedda myndigheterna bör vara medvetna om när de bedömer hållbar kreditgivningsnivå i ekonomin och lämpligt kontryckiskt buffertvärde. De utsedda myndigheterna bör därför med jämna mellanrum göra en förnyad bedömning av hur de indikatorer som de lägger störst vikt vid faktiskt fungerar.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

- (9) När risker materialiseras kan en omedelbar avveckling av den kontracykliska kapitalbufferten hjälpa kreditinstituten att absorbera förluster samtidigt som de upprätthåller utlåningen till realekonomin och följer de lagstadgade kapitalkraven. Att utnyttja bufferten kontracykliskt på detta sätt kan dämpa kreditinstitutens procykliska beteende, som annars kan begränsa kredittillgången för realekonomin. Den kontracykliska kapitalbufferten kan avvecklas mer successivt när den finansiella cykelns nedgång inte sammanfaller med att risker materialiseras och när kreditinstitutens motståndskraft inte hotas i lika stor utsträckning genom en alltför stor kredittillväxt. Det är upp till de utsedda eller behöriga myndigheterna att besluta om hur man ska använda eventuella kapitalöverskott som uppstår när bufferten avvecklas.
- (10) Det är viktigt att den myndighet som fastställer det kontracykliska buffertvärdet har en väl genomtänkt kommunikationsstrategi. Detta gör det lättare att hantera allmänhetens förväntningar, det är viktigt för de utsedda myndigheternas samordning och avgörande för makrotillsynspolitikens trovärdighet, ansvarighet och effektivitet. Enligt direktiv 2013/36/EU ska de utsedda myndigheterna vidta alla rimliga åtgärder för att tidsmässigt samordna anmälan om buffertvärden.
- (11) Arbetet med att bygga upp ett mer motståndskraftigt banksystem i unionen innebär också att de utsedda myndigheterna ska erkänna kontracykliska buffertvärden som har fastställts av andra medlemsstater. Genom direktiv 2013/36/EU upprättas en ram för att erkänna andra medlemsstaters buffertvärden samt för att erkänna eller fastställa buffertvärden för tredjeländer. Vid sidan av de obligatoriska arrangemangen för ömsesidighet bör de utsedda myndigheterna generellt sett erkänna de buffertvärden som har fastställts av andra medlemsstater. Denna rekommendation behandlar inte åtgärder som vidtas av utsedda myndigheter i unionen med avseende på tredjeländers kontracykliska kapitalbuffertar och ska inte påverka tillämpningen av framtida ESRB-rekommendationer.
- (12) Den kontracykliska kapitalbufferten är ett av en rad olika makrotillsynsinstrument. Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2013/1 av den 4 april 2013 om makrotillsynspolitikens mellanliggande mål och instrument⁽¹⁾ innehåller en vägledande förteckning över instrument som medlemsstaterna skulle kunna ange för makrotillsynsorganen. De utsedda myndigheterna bör, som ett led i sin makrotillsynspolitiska strategi, överväga när de ska använda enbart den kontracykliska kapitalbufferten, när de ska använda andra instrument samt när de ska kombinera den kontracykliska kapitalbufferten med andra instrument.
- (13) Empirisk analys tyder på att kreditgapet är den enskilda indikator för unionen som helhet som bäst signalerar att det har byggts upp risker som hänger samman med den typ av kris som den kontracykliska kapitalbufferten är avsedd att dämpa. Detta kreditgap har visat sig ge en tydlig signal inom en rad olika specifikationer av avvikelser. Det finns några metoder för att beräkna avvikelserna som ger bättre signalegenskaper än den beräkningsmetod som föreslås i BCBS-riktlinjerna, men dessa baseras ofta på smalare kreditaggregat och kan därför vara mindre stabila med tanke på innovationen inom det finansiella området. Att mäta och beräkna kreditgapet samt referensbuffertvärdet i linje med BCBS-riktlinjerna ger bättre jämförbarhet både i och utanför EU.
- (14) I vissa medlemsstater kan den mätning och beräkning som föreslås i BCBS-riktlinjerna leda till att kreditgapet inte riktigt signalerar en uppbyggnad av risker som föregår finansiella kriser. Nationella särdrag, såsom variationer i det finansiella systemets uppbyggnad och utvecklingsgrad samt i kredituppgifternas kvalitet och tillgänglighet, innebär att vissa medlemsstater kan få bättre signalegenskaper om de använder en annan metod än den som anges i BCBS-riktlinjerna för att beräkna kreditgapet. För att ta hänsyn till sådana skillnader och göra det möjligt att använda andra metoder får utsedda myndigheter – utöver detta – mäta och beräkna kreditgapet med hjälp av en metod som bättre avspeglar särdragen för respektive medlemsstat.
- (15) Den metod som anges i BCBS-riktlinjerna för att kartlägga kreditgapet i förhållande till ett referensbuffertvärde som fungerar som buffertriktvärde är en *ad hoc*-metod. Empirisk analys av alternativa metoder är visserligen lovande, men har inte kommit tillräckligt långt för att kunna ge vägledning. Medlemsstater som mäter och

⁽¹⁾ EUT C 170, 15.6.2013, s. 1.

beräknar kreditgapet med hjälp av en alternativ metod, utöver den metod som offentliggörs i BCBS-riktlinjerna, bör utarbeta och offentliggöra ett referensbuffertvärde som motsvarar den alternativa metoden utöver det referensbuffertvärde som anges i BCBS-metoden. Medlemsstater som mäter och beräknar kreditgapet i linje med BCBS-riktlinjerna kan också utarbeta och offentliggöra ett alternativt referensbuffertvärde utöver det som BCBS-metoden har genererat.

- (16) Empiriska rön tyder på att andra variabler kan komplettera kreditgapet för att signalera uppbyggnad av systemrisker som är relaterade till alltför stor kredittillväxt i det finansiella systemet. Sådana variabler omfattar mått på en potentiell övervärdering av fastighetspriserna (t.ex. pris i förhållande till inkomst, prisgap och tillväxtnivåer för affärs- och bostadsfastigheter), mått på kreditutvecklingen (t.ex. reell kredittillväxt totalt eller för bankerna, avvikelser från trenden inom deflaterat M3), mått på externa obalanser (t.ex. bytesbalans som andel av BNP), mått på styrka i bankernas balansräkningar (t.ex. bruttosoliditet), mått på den privata sektorns skuldbörda (t.ex. ränteutgifter i förhållande till inkomst) och mått på potentiellt felaktig prissättning av risk (t.ex. reell tillväxt i aktiekurser). De utsedda myndigheterna bör väga in dessa variabler i sin bedömning när de fastställer lämpligt värde för den kontryckliga kapitalbufferten. Att kombinera sådana variabler med kreditgapet i en multivariat modell har visat sig ge bättre signalegenskaper. De utsedda myndigheterna kan också vilja beakta sådana modeller.
- (17) Empiriska rön tyder på att för majoriteten av medlemsstaterna var det de finansiella marknadspriserna som bäst signalerade att det hade materialiserats risker som motiverade en omgående minskning eller avveckling av den kontryckliga kapitalbufferten. För den här typen av marknadsbaserade indikatorer är tillgången till tillräckligt långa tidsserier begränsad. Den empiriska analysen av buffertens avvecklingsfas är därför mindre tillförlitlig än analysen av uppbyggnadsfasen. Det är också svårt att fastställa variabler som kan ange att den kontryckliga kapitalbufferten successivt kan reduceras när riskerna med en alltför stor kredittillväxt går tillbaka. I princip kan variabler som fungerar bra under den kontryckliga kapitalbuffertens uppbyggnadsfas även ligga till grund för beslutet om att bufferten ska upprätthållas, minskas eller avvecklas. Dessa variabler kan emellertid också ge missvisande information. Kreditgapet ger kanske inte alltid en rättvisande bild av riskerna om kreditgivningen har ökat alltför mycket under en längre period. Efterhand som forskning och erfarenhet utvecklas kommer den uppsättning variabler som anges i denna rekommendation att behöva utökas med andra lämpliga indikatorer så snart dessa har identifierats. Generellt sett behöver de utsedda myndigheterna vara ännu mer noggranna i sin bedömning under buffertens avvecklingsfas än under uppbyggnadsfasen. Även marknadsintelligens, tillsynsbedömningar och stresstester kan ligga till grund för en sådan bedömning.
- (18) Förutsatt att dessa uppgifter finns tillgängliga i respektive medlemsstat ska uppföljning och offentliggörande av en minimiuppsättning variabler som signalerar att den kontryckliga kapitalbufferten bör byggas upp, upprätthållas, minskas eller avvecklas främja konsekvens och öppenhet från de utsedda myndigheternas sida. Detta ska inte hindra dessa myndigheter från att överväga ytterligare indikatorer eller kvalitativ information med tanke på medlemsstatens särdrag och inte heller hindra dem från att lägga mer vikt vid vissa variabler än andra eller lägga större vikt vid kvalitativ information.
- (19) ESRB:s rekommendationer offentliggörs efter det att rådet har informerats om styrelsens intention att göra detta och rådet getts möjlighet att agera.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

REKOMMENDATIONER

Rekommendation A – Principer

De utsedda myndigheterna rekommenderas att iaktta följande principer när de bedömer och fastställer lämpliga kontryckliga buffertvärden som ska tillämpas i respektive medlemsstat:

1. Princip 1: (Syfte) Beslut om lämpligt kontryckligt buffertvärde bör motiveras av målet att skydda banksystemet mot potentiella förluster som är relaterade till uppbyggnad av en cyklisk systemrisk för att därigenom stödja att realekonomin har kontinuerlig kredittillgång under hela den finansiella cykeln.

2. Princip 2: (Buffertriktvärde) Hur mycket kreditgivningen i förhållande till BNP avviker från sin långsiktiga trend – kreditgapet – bör utgöra en gemensam utgångspunkt för att motivera beslut om kontracykliska buffertvärden, framför allt under uppbyggnadsfasen. När utsedda myndigheter bedömer den cykliska systemrisken och fastställer lämpligt kontracykliskt buffertvärde bör de emellertid även beakta annan kvantitativ och kvalitativ information. Detta inbegriper information som avspeglar nationella särdrag. De utsedda myndigheterna bör förklara för allmänheten vilken information som används och hur denna vägs in när det relevanta buffertvärdet ska fastställas.
3. Princip 3: (Risk för missvisande information) De utsedda myndigheterna bör bedöma den information som ligger till grund för kreditgapet och alla andra relevanta variabler eller modeller som ingår i variabler samt vara uppmärksamma på att den information de ger kan vara missvisande. De utsedda myndigheterna bör ta hänsyn till denna bedömning när de bedömer om kredittillväxten är hållbar för att fastställa lämpligt kontracykliskt buffertvärde. Det bör regelbundet göras en förnyad bedömning av att dessa variabler och modeller är användbara.
4. Princip 4: (Avveckling av bufferten) De utsedda myndigheterna bör omgående avveckla den kontracykliska kapitalbufferten när risker materialiseras. Detta kan dämpa kreditinstitutens procykliska beteende genom att hjälpa dem att absorbera förluster samtidigt som de upprätthåller utlåningen till real ekonomin och uppfyller solvenskraven. När risker inte materialiseras utan bedöms gå tillbaka kan det vara lämpligare att avveckla bufferten successivt. Om en utsedd myndighet sänker det gällande buffertvärdet bör den fastställa en preliminär period under vilken ingen bufferhöjning väntas.
5. Princip 5: (Kommunikation) Utsedda myndigheter bör utarbeta en tydlig strategi för att meddela sina beslut om den kontracykliska kapitalbufferten. Som ett led i denna strategi bör de upprätta en mekanism för samordningen med andra utsedda myndigheter liksom ESRB. De bör även upprätta överblickbara, stabila processer och väldefinierade kommunikationskanaler för viktiga aktörer och allmänheten.
6. Princip 6: (Erkännande av buffertvärden) Vid sidan av de obligatoriska arrangemang för ömsesidighet som fastställs i unionsrätten bör de utsedda myndigheterna generellt sett erkänna de kontracykliska buffertvärden som tillämpas i andra medlemsstater. De utsedda myndigheterna bör överväga vilka gränsöverskridande konsekvenser det får att ett buffertvärde för exponeringar gentemot en annan medlemsstat inte erkänns utöver den obligatoriska nivån. Om ett buffertvärde som har fastställts av den utsedda myndigheten i en annan medlemsstat inte erkänns utöver den obligatoriska nivån bör de utsedda myndigheterna underrätta
 - a) ESRB,
 - b) den utsedda myndighet som har fastställt buffertvärdet,
 - c) ECB, om minst en av de utsedda myndigheter som har fastställt eller inte erkänt buffertvärdet kommer från en medlemsstat som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen i enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013.
7. Princip 7: (Andra makrotillsynsinstrument) Den kontracykliska kapitalbufferten är ett av en rad olika makrotillsynsinstrument som myndigheterna i unionen har till sitt förfogande. De utsedda myndigheterna bör, som ett led i sin makrotillsynspolitiska strategi, överväga när de ska använda enbart bufferten, när de ska använda andra instrument i stället för bufferten samt när de ska kombinera bufferten med andra instrument.

Rekommendation B – Riktlinjer för mätning och beräkning av kreditgap samt beräkning av referensbuffertvärde och buffertriktvärde

1. De utsedda myndigheterna rekommenderas att varje kvartal mäta och beräkna ett standardiserat kreditgap i enlighet med BCBS-riktlinjerna, enligt anvisningarna i del I i bilagan till denna rekommendation.

2. Om de utsedda myndigheterna bedömer att en annan mätning och beräkning av kreditgapet skulle ge en bättre bild av den nationella ekonomins särdrag, rekommenderas de att varje kvartal mäta och beräkna ett ytterligare kreditgap utöver det som beräknas i enlighet med punkt 1. Om de utsedda myndigheterna beräknar detta ytterligare kreditgap rekommenderas de att iaktta följande riktlinjer:
 - a) Den mät- och beräkningsmetod som används bör avspegla hur kreditgivningen i förhållande till BNP avviker från den långsiktiga trenden.
 - b) Mätning och beräkning bör grundas på en empirisk analys av uppgifter som är relevanta för motsvarande medlemsstat.
 - c) Varje revidering av mät- och beräkningsmetoden för det ytterligare kreditgapet bör baseras på en omfattande översyn av hur väl den valda metoden har signalerat uppbyggnaden av risker som hänger samman med den typ av kris som den kontracykliska kapitalbufferten är avsedd att dämpa.
3. De utsedda myndigheterna rekommenderas att varje kvartal beräkna
 - a) ett referensbuffertvärde som baseras på det standardiserade kreditgapet i enlighet med BCBS-riktlinjerna, enligt anvisningarna i del II i bilagan, samt i tillämpliga fall, *antingen*
 - b) ett referensbuffertvärde som baseras på det standardiserade kreditgapet och som beräknas i enlighet med en annan metod än den som anges i del II i bilagan om en sådan metod används *eller*
 - c) ett referensbuffertvärde som baseras på det ytterligare kreditgapet och som beräknas i enlighet med en annan metod än den som anges i del II i bilagan, om det ytterligare kreditgapet beräknas.
4. Om det, utöver det referensbuffertvärde som har fastställts i överensstämmelse med punkt 3 a, har beräknats ett annat referensbuffertvärde i överensstämmelse med punkt 3 b eller c för ett visst kvartal, rekommenderas utsedda myndigheter att i enlighet med direktiv 2013/36/EU som buffertriktvärde välja det referensbuffertvärde som bäst avspeglar särdragen i respektive nationella ekonomi.
5. Som ett led i den information som åtföljer det tillkännagivande av det kontracykliska buffertvärdet som krävs enligt artikel 136.7 i direktiv 2013/36/EU rekommenderas utsedda myndigheter att på sin webbplats kvartalsvis offentliggöra
 - a) det standardiserade kreditgapet och motsvarande kreditgivning i förhållande till BNP,
 - b) det ytterligare kreditgapet och motsvarande kreditgivning i förhållande till BNP, om sådan har beräknats, samt motivering till att man har frångått den formel som anges i del I i bilagan,
 - c) det referensbuffertvärde som har beräknats i enlighet med punkt 3 a,
 - d) det referensbuffertvärde som har beräknats i enlighet med punkt 3 b eller c, i tillämpliga fall,
 - e) källor till underliggande uppgifter och andra relevanta metadata.
6. Som ett led i den information som åtföljer det tillkännagivande av det kontracykliska buffertvärdet som krävs enligt artikel 136.7 i direktiv 2013/36/EU rekommenderas utsedda myndigheter att ange skälen till att de avviker från
 - a) den mätning och beräkning av kreditgapet som har valts enligt punkterna 1 och 2, inklusive någon av dess komponenter,
 - b) den beräkning av referensbuffertvärdet som har valts enligt punkt 3,
 - c) det buffertriktvärde som har valts enligt punkt 4.

Rekommendation C – Vägledning om variabler som anger uppkomst av en systemrisk relaterad till perioder med alltför stor kredittillväxt

1. För att fatta välgrundade beslut om lämpligt kontracykliskt buffertvärde rekommenderas de utsedda myndigheterna att inte bara beakta kreditgapet utan även diverse kvantitativ och kvalitativ information som signalerar uppbyggnad av systemrisk relaterad till perioder av alltför hög kredittillväxt.
2. När de utsedda myndigheterna bedömer kvantitativ information bör de övervaka ett antal variabler som signalerar uppbyggnad av cyklisk systemrisk. Förutsatt att sådana variabler finns tillgängliga i medlemsstaterna bör denna uppsättning omfatta följande:
 - a) Mått på en potentiell övervärdering av fastighetspriserna (t.ex. pris i förhållande till inkomst, prisgap och tillväxtnivåer för affärs- och bostadsfastigheter).
 - b) Mått på kreditutvecklingen (t.ex. reell kredittillväxt totalt eller för bankerna, avvikelsen från trenden inom deflaterat M3).
 - c) Mått på externa obalanser (t.ex. bytesbalans som andel av BNP).
 - d) Mått på styrka i bankernas balansräkningar (t.ex. bruttosoliditet).
 - e) Mått på den privata sektorns skuldbörda (t.ex. ränteutgifter i förhållande till inkomst).
 - f) Mått på potentiellt felaktig prissättning av risk (t.ex. reell tillväxt i aktiekurser).
 - g) Mått som har härletts från modeller som kombinerar kreditgapet och ett urval av ovannämnda mått.
3. Om det finns sådana tillgängliga och relevanta variabler i medlemsstaterna, rekommenderas de utsedda myndigheterna att offentliggöra åtminstone ett av de mått som anges i någon av punkterna 2 a, b, c, d, e och f kvartalsvis på sin webbplats tillsammans med tillkännagivandet av det kontracykliska buffertvärde som krävs enligt artikel 136.7 i direktiv 2013/36/EU.

Rekommendation D – Vägledning om variabler som visar att bufferten bör upprätthållas, minskas eller avvecklas

1. För att fatta välgrundade beslut om lämpligt kontracykliskt kapitalbuffertvärde rekommenderas de utsedda myndigheterna att beakta diverse olika kvantitativ och kvalitativ information som signalerar att bufferten bör upprätthållas, minskas eller avvecklas.
2. När de utsedda myndigheterna bedömer kvantitativ information bör de övervaka ett antal variabler som anger om bufferten bör upprätthållas, minskas eller avvecklas. Om sådana variabler finns tillgängliga i medlemsstaterna bör denna uppsättning omfatta följande:
 - a) Mått på stress inom bankernas finansieringsmarknader (t.ex. spreaden mellan LIBOR-OIS (*Overnight Index Swaps*), bankernas CDS-premier (*Credit Default Swap*)).
 - b) Mått som anger allmän systemstress (t.ex. en sammansatt indikator som mäter stress i det nationella eller EU-omfattande finansiella systemet, såsom ECB-indikatorn CISS [*Composite Indicator of Systemic Stress*]).
3. När de utsedda myndigheterna ska besluta om bufferten ska upprätthållas, minskas eller avvecklas rekommenderas de att iaktta större försiktighet i övervakningen av variablerna enligt punkt 2.
4. Om det finns sådana tillgängliga och relevanta variabler i medlemsstaterna, rekommenderas de utsedda myndigheterna att offentliggöra åtminstone en av de variabler som anges i någon av punkterna 2 a och b kvartalsvis på sin webbplats tillsammans med tillkännagivandet av det kontracykliska buffertvärde som krävs enligt artikel 136.7 i direktiv 2013/36/EU.

AVSNITT 2

GENOMFÖRANDE

1. Tolkning

1. I denna rekommendation avses med

- a) *utsedd myndighet*: en offentlig myndighet eller ett offentligt organ som har utsetts av en medlemsstat i enlighet med artikel 136.1 i direktiv 2013/36/EU eller av ECB i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1024/2013,
- b) *referensbuffertvärde*: ett kontryckiskt buffertvärde som beräknas i enlighet med rekommendation B.3,
- c) *buffertriktvärde*: ett referensbuffertvärde som har valts i enlighet med rekommendation B.4,
- d) *kreditgap*: hur mycket kreditgivningen i förhållande till BNP avviker från sin långsiktiga trend i en viss medlemsstat,
- e) *standardiserat kreditgap*: ett kreditgap som mäts och beräknas i enlighet med rekommendation B.1,
- f) *ytterligare kreditgap*: ett kreditgap som mäts och beräknas i enlighet med rekommendation B.2,
- g) *kontryckiskt buffertvärde*: det värde som instituten måste tillämpa för att beräkna sin institutspecifika kontryckiska kapitalbuffert, som fastställs i enlighet med artiklarna 136 och 137 i direktiv 2013/36/EU eller av en relevant tredjelandsmyndighet, beroende på situationen.

2. Bilagan utgör en integrerad del av denna rekommendation. Huvudtexten har dock tolkningsföreträde.

2. Kriterier för genomförandet

- 1. Adressaterna ska rapportera vilka åtgärder de vidtar med anledning av denna rekommendation, eller på lämpligt sätt motivera eventuell passivitet. Rapporterna bör som minimum innehålla
 - a) information om orsaker och tidsramar avseende vidtagna åtgärder,
 - b) en bedömning av huruvida vidtagna åtgärder är ägnade att uppnå målen i denna rekommendation,
 - c) en ingående motivering av varför man avstått från att vidta åtgärder eller gjort avsteg från denna rekommendation, inklusive eventuella förseningar.

3. Tidsfrister för uppföljning

- 1. Adressaterna ska rapportera till ESRB, rådet och kommissionen vilka åtgärder de vidtar med anledning av denna rekommendation, eller på lämpligt sätt motivera eventuell passivitet, enligt vad som anges nedan.
- 2. Senast den 30 juni 2016 uppmanas adressaterna att lämna en rapport till ESRB, rådet och kommissionen för att förklara vilka åtgärder som har vidtagits för att följa denna rekommendation. De rekommenderade åtgärderna bör tillämpas från och med den dag då medlemsstaterna kräver att kreditinstituten inom deras jurisdiktion ska upprätthålla en institutionsspecifik kontryckisk kapitalbuffert i enlighet med artikel 130 i direktiv 2013/36/EU. Rapporten bör innehålla uppgifter om de åtgärder som vidtas från och med denna dag.
- 3. Adressaterna uppmanas att sända en rapport där de förklarar vilka åtgärder de har vidtagit för att följa denna rekommendation vart tredje år.
- 4. Styrelsen kommer att besluta när denna rekommendation behöver ses över eller uppdateras mot bakgrund av erfarenheterna från fastställandet av buffertar enligt direktiv 2013/36/EU eller av utvecklingen inom internationellt överenskommen praxis.

4. Granskning och utvärdering

1. ESRB-sekretariatet ska

- a) stödja adressaterna, bl.a. genom att underlätta en samordnad rapportering genom att tillhandahålla förlagor och vid behov ytterligare information om tillvägagångssätt och tidsfrister för uppföljningen,
 - b) verifiera adressaternas uppföljning, inklusive att hjälpa adressaterna när dessa så önskar, och via styrkommittén informera styrelsen om uppföljningen.
2. Styrelsen ska bedöma åtgärder och förklaringar från adressater och i förekommande fall bedöma huruvida denna rekommendation inte har följts och huruvida en adressat har underlåtit att på lämpligt sätt motivera sin passivitet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 18 juni 2014.

Mario DRAGHI

ESRB:s ordförande

BILAGA

DEL I

METOD FÖR ATT MÄTA OCH BERÄKNA KREDITGAPET I ENLIGHET MED BCBS-RIKTLINJERNA

Det standardiserade kreditgapet, betecknat GAP_t , mäts och beräknas som:

$$GAP_t = RATIO_t - TREND_t$$

där

t = dag i slutet av perioden som utgörs av ett kvartal,

$RATIO_t = (CREDIT_t / (GDP_t + GDP_{t-1} + GDP_{t-2} + GDP_{t-3})) \times 100 \%$,

GDP_t = bruttonationalprodukt i den utsedda myndighetens medlemsstat under kvartal t ,

$CREDIT_t$ = omfattande mått på den utestående kreditstocken till den privata icke-finansiella sektorn i den utsedda myndighetens medlemsstat i slutet av kvartal t ,

$TREND_t$ = rekursivt Hodrick-Prescott-filtrerad trend av $RATIO$ med en utjämningsparameter där lambdan satts till 400 000 (*).

(*) Hodrick-Prescott-filtret (HP-filtret) är ett matematiskt standardverktyg som används inom makroekonomi för att fastställa trenden för en variabel över tid. Det tillämpas för alla vanliga statistiska paket. Ett ensidigt, rekursivt HP-filter säkerställer att endast den information som är tillgänglig vid respektive tidpunkt används för att beräkna trenden. Utjämningsparametern, som ofta brukar benämnas lambda i facklitteraturen, har satts till 400 000 för att ge en bild av den långsiktiga trenden för kreditgivningen i förhållande till BNP.

DEL II

METOD FÖR ATT BERÄKNA REFERENSBUFFERTVÄRDE I ENLIGHET MED BCBS-RIKTLINJERNA (*)

Storleken på referensbuffertvärdet (som procentandel av riskvägda tillgångar) är noll när kreditgapet ligger under eller i nivå med den lägre tröskeln. Därefter ökar det linjärt med kreditgapet tills referensbuffertvärdet når sin maxnivå när kreditgapet ligger i nivå med eller över den övre tröskeln.

Formellt gäller:

om $GAP_t \leq L$, är referensbuffertvärdet noll,

om $GAP_t \geq H$, är referensbuffertvärdet 2,5 %,

mellan L och H interpoleras referensbuffertvärdet linjärt och motsvarar $(0,3125 \times GAP_t - 0,625)$

där

GAP_t är det kreditgap som anges i bilaga del I,

$L = 2$ procentenheter är den lägre tröskeln,

$H = 10$ procentenheter är den övre tröskeln.

(*) Referensbuffertvärdet ökar linjärt i överensstämmelse med BNP och kan därför anta vilket värde som helst mellan 0 och 2,5 %, men i artikel 136.4 i direktiv 2013/36/EU anges att det buffertvärde som ska fastställas av den utsedda myndigheten ska kalibreras i steg om 0,25 procentenheter eller multipler av 0,25 procentenheter.